

LA CAMPANA DE GRACIA

MAY MES!

EUREKA! Ja han marxat los darrers reys. May mes han de poder tornar. ¡May mes, ciutadans, may més!

Darrera d'ells s'ha aixecat la república, com lo sol quan s'alsa de la terra. ¡May mes s'ha de pondre aquest astre, ciutadans, may mes!

Aquesta república indica que la democràcia s'ha reforsa y busca la salvació en la seva forma lògica. Ahir era un arbre que treya brots, dintre de la monarquia. Tota mena de vents y tempestats lo combatiren, bè 'u sabs ¡oh poble! bè 'u sabs quan l'escandol y la ilegalitat se desencadenavan sobre d'ell. Los brots no caygueren per ço. Avuy per lo contrari, lo centen plèn florit dintre de la República. No tardarem gayre a recullir los fruits dintre de la forma federal. ¡May més ha de morir aquest arbre, ciutadans, may mes!

Pero ¿com tenim de ferho? — ¿Voléa saber com? — Anemho a veure.

Sapiguent mantenirnos dignes de la inmensa victoria que hem alcansat, al establir la República sense disturbis, sense violencias, sense molestar á ningú, sense aixafar un barret, sense cremar una barraca, ab aquella grandiosa mejestat que ha demostrat lo poble soberà, imposat de lo que volia, segur de que 'u alcansava y resolt á no pérdreu, may més, may més.

Ab aixó hém fet lo que cap partit may pogué alcansar. ¿Que 'us penséu qu' es poch? Los descanisats, los petrolistas, los menajcriaturas donant llissons tant eloqüents á la gent de napí, sensata, amant de l'ordre y enemiga de tota classe de sotrach polítich!..

La llissé de sensatés queda donada, y may mes s'ha de perdre, ciutadans, may mes.

Are nos falta demostrarlos que no es lo nostre com los altres partits, eterns explotadors de las situacions. Hém de dirlos que l'interés únicament patriótic que 'ns ha mogut, alenta y alentará sempre en nosaltres. Hém de deixarlos blaus probantlos que no hém fet la República per nosaltres sino per tothom: que despreciem lo pressupost, tant com estimem la justicia, la llibertat y l'honra de la pàtria.

Y hem de ferlos véure que la República, sobre tot si es federal, y la practican homes, com las quatre fermas columnas del nostre partit, te medis pera governar ab sentit recte, respectant los drets de tothom, demostrant que la llibertat absoluta es un benefici pera tots y establíat definitivament que de l'armónia dels drets ab los debers, dintre de un sistema democrátich pur y dut fins á las sevas últimas conseqüencias, resulta la estabilitat, la riquesa, 'l sossego y lo progrés indefinit, acceptat per tota la gent honrada y de cervell.

Pera lograrho no hi ha mes que tenir confiança ab los homes que may nos han faltat y que no poden faltarnos, y fé complerta ab los principis que hem poclamat durant tota la vida, y que acabarem d'establir y desarrollar ab voluntat sancera, cor decidit y serena inteligencia.

No hi ha mes qu' estar preparats contra tots los enemichs de la República, pera batreis en lo camp de batalla ahont se presentin, que medis morals y materials tenim pera ferho, segons ells mateixos se desdeixin per las rahons ó per la forsa.

No hi ha altre camí, ciutadans, que no recular un pas, ficantse al cap, de aquella manera que s'hi fica 'l poble totas las sevas resolucions justas, que may mes han de tornar los reys: que may més ha de morir en Espanya la República federal.

BATALLADAS

En Carlos lo ximple diu que tracta de contractar un empréstit considerable, á fi de seguir ab tota activitat las correrías comensadas.

Ja fa bè perque are 'l cobro de las contribucions no 'ls tindrà tant bona marxeta.

De totas maneras, un pretendent momia convertintse en empressari de las lladregadas de quatre tauls, es lo mes hermos que pot oferirse á la naixent República, pera convéncela de lo qu' es la sanch dels Borbons.

En quan á escombrar la porqueria ja 'ns ne cuidarem.

Los homes mes importants del nostre partit se negan á rebre 'ls empleos que se 'ls donan. Es un exemple que may s' havia vist á Espanya.

Los mateixos periódichs monárquichs lo confessan y l'enalteixen.

Demostrem á Espanya que no hem fet la república á benefici dels autors, sino del país.

Y conservar-la, perque la prosperitat de la patria may mes s'estronqui.

Espartero ha ofert la seva espasa á la república.

Al últim ha vist que sobre 'ls fonaments que ell va establir hi hém aixecat alguna cosa bona.

Cap home honrat pot girar l'espatlla á la República.

Los reaccionaris conspiran. Ficats al cau en los primers moments, ó amagats sota del llit, al veure que tot marxeta ab quietut, treuen lo nas y oloran.

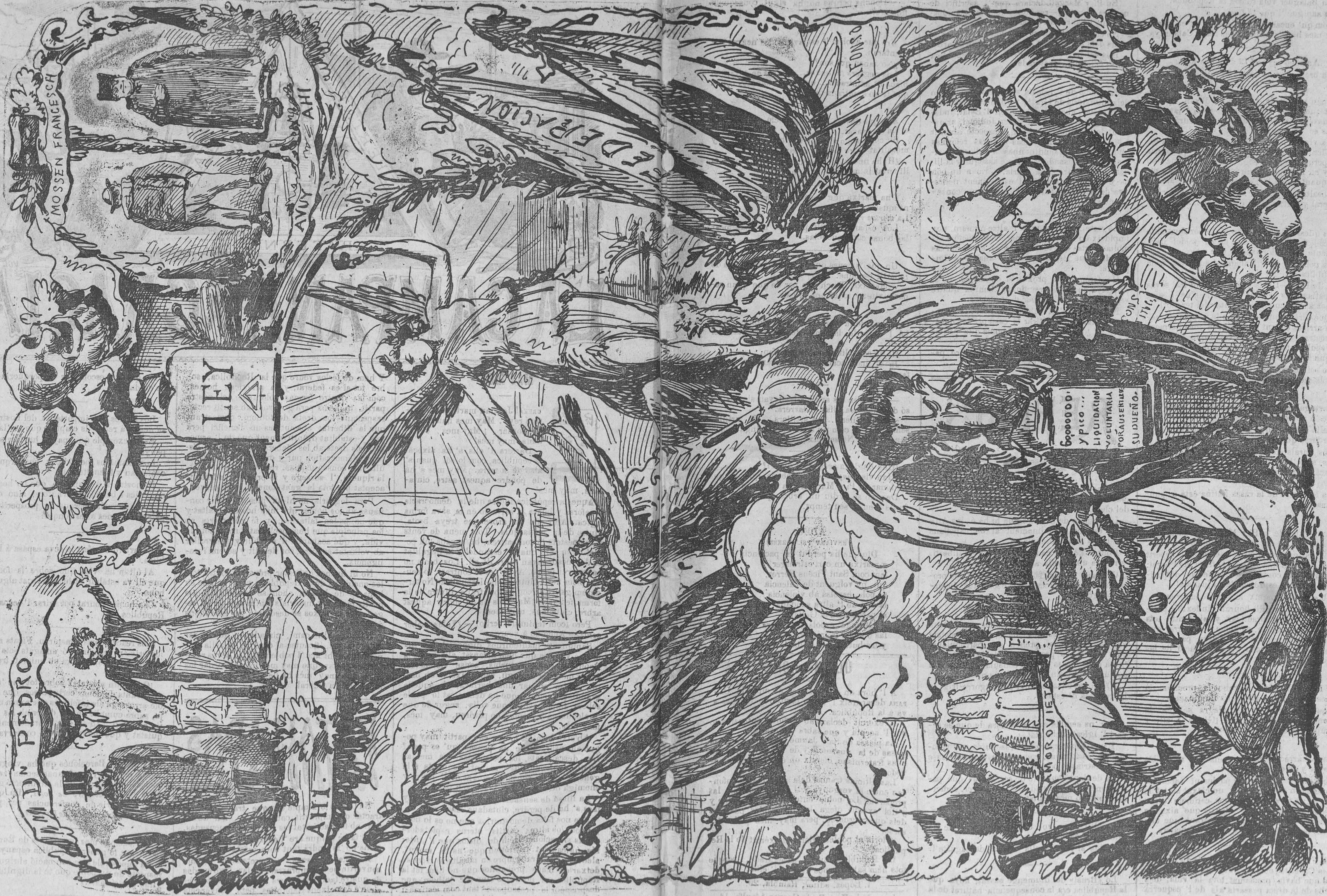
¡Que vajin alerta! Y sobre tot que 's recordin avants de donar certs passos, que si 'l poble arrossega als infelissos que roban un rellotje, sabrá cumplir ab son deber ab los que vajin á robarli 'l tresor que honradament ha conquistat y que honradament conserva.

Lo Ateneo Barcelonés que ha vingut entretenant per espay de algunas senmanas 'ls seus sócios ab la historia de la civilisació grega, en vista del actual ordre de cosas, diu que vá á obrir una série de conferencias per parlar de la *consecuencia natural de las cosas*.

Las naciones mes importants de Europa han reconegut lo govern republicá espanyol.

Es impossible que cap nació abrigui temors respecte de un poble que té la dignitat de regirse per sí mateix.

¡CIUTADANS, FORA CARETAS!

Qui per ser rey mogués cap inttona, trobaria carbassa y no corona.

En Balaguer votá contra la República.

Ja sapigué 'l que 's feya.

Com qu' encare que hagués votat en favor, may mes hauria tornat á ser res á Catalunya.

D. Amadeo reyná 779 dias dos horas.

La broma 'ns ha costat 62 milions de rals.

Quan vingui la república, deyan aquesta gent que tot ho veuen negre menos las cincoenas, pobres de nosaltres, ya ho veuran! Que cosas se 'ns esperan!

Ha vingut la República diuen—Bè: la república, interiorment ya pensavam que aniria bè, perque vaja, en Figueras es un home com cal y en Pi també es un home... pero ja veuran quant vinga la Federal. Ja ho veuran.

Nosaltres anyadim: no tinga por: vindrá la Federal y sortirà 'l sol de la mateixa manera.

La qüestió de Cuba que tanta por feya abla República á la gent del cacao y del café, presenta are millor aspecte que may.

La població de la Habana s' adhereix á la República.

Y 'ls Estats-Units nos demostran las sèvas simpatias, fins al punt de oferirse'ns á ajudarnos á mantenir l' integritat del territori.

¿Que dirán aquells que ab la repressió havian arribat á punt de perdre la mes hermosa de nostras colonias, quan vejan que la llibertat republicana no tan solsament la salva, sino que la pacifica?

Lo sol de la república ha desvanescut los núvols mes espessos.

Portugal espera sols la federació pera ve-nirse 'n ab nosaltres.

Italia aguarda que aixó 's consolidi, pera recordarse que encare es viu en Garibaldi.

Los rurals de Fransa haurán d' afuixar velas, sino 'l vent impetuós de la lógica, ó l' huracá de la revolució 'n farà quaranta mil bocins.

La federació de la rassa llatina está á punt de marxar.

La circular de 'n Pi y Margall es curta, pero plena. Es un document republicá de debó.

Disposa que las manifestacions del esperit humá sigan lliures y que 'l sufragi siga legal. ¡Cástich á qui contravinga aquestas disposicions, hermosa expressió de la justicia!

Ab ellas desapareix lo 'ret de la forsa.

Y en Pi y Margall, honrat é inflexible practicante, fentlas practicar y ajudantlo tots perque 's practiquin, es home pera lograr que las armas á la curta ó á la llarga passin als museus arqueològichs per admiració de las generacions futuras.

A Nueva-York s' ha rebut la proclamació de nostra república ab grans iluminacions.

Aquest poble americá s' alegra sempre de la bona fortuna dels amichs. ¡Gloria á ell, y no dupti que sabrem imitarlo!

Per tot arréu s' ha proclamat la república ab ordre y ab entusiasme.

Per tot arreu. No citém pobles ni incidents perque no 'n tindriam per un calxal ab tot lo paper d' la CAMPANA. Mes nos estimém dirho en general y resumir l' alegría que aixó 'ns ha causat dintre del cor, esperant que tots nostres lectors farán dos quartos del mateix.

En Figueras digné que si 'l pais en las próximas Constituyents no responia á l' idea federal que havia proclamat tota la vida, dels banchs de la dreta passaria als de l' esquerra abont havia permanescut fins are.

En Pi y Margall declará que 'l sacrifici de nostres principis—república democrática FEDERAL—no l' hauria fet ni podia ferlo may.

No creyam altra cosa de la puresa de conviccions dels homes mes ilustres de nostre partit.

Els saben, com nosaltres, que república sense federal... pasterada!

Separació de l' iglesia y del estat, abolicció dels ministeris de Gracia y Justicia, Foment y Ultramar, abolicció del consell d' Estat, independència completa del Poder Judicial, armament de la milicia nacional, respecte absolut á las prácticas democráticas y altras reformas que 's preparan, tendint unas á millorar la situació de l' Hisenda y altras á assegurar la llibertat y l' honra de la patria, forman un bon pa-y-beure, per esperar l' establiment definitiva de la forma federal ab totas sus conseqüencias.

Lo mateix motiu que en l' altre número, nos impideix en lo present donar contestació á las moltas cartas que tenim rebudas, é insertar las xaradas que están á punt d' anar á la imprenta.

Ho farém en lo próxim si en Lopez no s' empenya en arruinar-se donant lámina quatre vegadas mes grossea, per dos quartos.

Nosaltres ja l' hi dihem; pero está tant entusiasmada que vol tirar la casa per la finestra... y ¿que li farán á un home que estima tant la federal?

No hi ha mes que deixar-lo y pendre paciència.

REPICHS

Se 'ns ha passat un método d' abolir l' esclavitut y arreglar al mateix temps la qüestió del clero.

Lo número de negrers que hi ha á las Antillas es igual proximament al de capellans que hi ha á la Península.

Donchs bè: per cada negre que 's lliberti, 's regala un capellá al negrer.

Com que tots dos son amichs y tots dos proclaman las excelencias de la esclavitut, donar-los pèl gust.

Hi ha un periodista molt conegut pèls seus articles dominicals mes calents que 'l xocolate que tot llegintlos, prenen sos parroquians, que 'l dia de la proclamació de la nostra, se 'n vá anar á casa de tres cónsuls distints á fi de que 'l possessin baix la seva protecció.

¿De quant ensá tè tanta por al gorro-frigi la barretineta d' estam?...

Are 'ns sembla que ja es hora de que se separi l' iglesia del Estat.

Y una volta separada, desseguida contribucions á las iglesias, com qualsevol altre classe d' industrias y botigas.

La de Sant Jaume tè de ser de las que paguin més. Esta situada en un carrer, comercialment, lo més ventatjós de Barcelona.

Escolti; ¿que vol dir la separació de la iglesia del estat.

—Que si vols capellá tindras de pagárte'l.

Lo «Brusi» del diumenge passat, deya que la República era la consecuencia natural de la revolució de Setembre.

—Donchs perque no ha sigut conseqüent fins are?

Are que abolim l' esclavitut, los negres augmentaran.

¿No saben qui son?

Los negrers mateixos... negres de despit... blaus d' admiració... en fi de tots los colors que tiran á entrada de foch.

Alló que deyan de la repartició de bens ja s' ha comensat.

Si: comensém á repartir llibertat, justicia y moralitat entre tots los espanyols.

¿Hi ha fincas millors en una nació que la llibertat la moralitat y la justicia?

Una marxar que 's pot tocar sense orquesta ni música.

La *marxa real*.

Los espanyols molt prompte n' hem tocat las bonas consecuencias.

Un que 's pensa que ja ha arribat l' hora de repartir esclama:

—Macatxo! Tinch una por de que quan reparteixin me toqui una iglesia.

L' any de la mort de la monarquia es també l' any de la mort del Carnestoltes del Born.

Hi ha casualitats qu' esgarrihan.

Ja s' han acabat las mascaradas y las farsas.

—Ja veuréu los artillers!—deyan alguns en só d' amenassa, dias endarrera.

—Los artillers... los artillers... Un artiller sense canó es com un émbol de xeringa sense canó també. No serveix per res.

¿Han llegit la sessió del dia 11?

¿Han vist *pinya* mes tremenda que la que vá donar en Pi y Margall á la monarquia?

De aixó se 'n diu un arbre que tréu bons fruits y en lo seu temps.

ADÉU,

(ENVIADA PEL GORRÉU)

Diu que ha perdut la paciència y marxar un cert estranger fent com Sant Vicens Ferrer, qui, no volgent de Valencia ni pols, espolsá ab violencia la una ab l' altra sandàlia al partir pera la Galia: l' estrangé' espolsarse espera las botas á la frontera..... y las butxacas á Italia.

ÚLTIMA HORA.

A l' hora en qu' entra en premsa la CAMPANA desapareix l' últim perill que amenassava á la República.

L' exercit declara ab ardorós entusiasme que l' accepta y que sabrá defensarla.

La plassa de San Jaume plena de totas las forsas de la guarnició y de p. isans, que ab ellas fraternisan, ofereix un espectacle conmovedor.

Las últimas tramas dels alfonsins s' enfongan entre la vergonya y 'l despit dels qui las preparen. Lo noble entusiasme del poble y del exercit ofega las miserables passions dels que caigueren, pera may mes poder al-sarse.

¡Gloria al poble! ¡Gloria al exercit de la República!

La República queda assegurada, perque tots hém sabut feros dignes d' ella.

L. Lopez, editor, Rambla, 20.

Imp. de la V. y F. de Gaspar, Ataufo, 14.